
POZDRAWIACZ (2) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w pozdrawiać*); *oba a jasne*.

sg N pozdrawiacz (2). ◇ [*pl G* pozdrawiacz(o)w.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVIII w.

Ten, kto pozdrawia; saluator, salutiger Calep, Cn; matutinum portans ave, saluatorius, salutigerulus

Cn (2) : Saluator – Pozdrawiacz. Calep 941b, 942a; [y pozdrowił ptak Cefárzá. Ná co Cefarz powiedział: Dofýc mam w domu tákich pozdráwiáčzow. PlutBBud K2v (Linde)].

Cf **POZDROWICIEL**

MC